

Som lovgivningen er i dag, skulle arbejds-markedsbidraget have været sat ned, fordi der på grund af den høje beskæftigelse og lave ledighed er et betragteligt overskud i Arbejds-markedsfonden. Det skulle altså have været ude, og nu bruges det til at reducere skatten på arbejde. Og ifølge skattestoppet og definitionen af skattestoppet er det jo også sådan, at hvis man forhøjer en afgift – i det her tilfælde indekserer energifgifterne – så kan man det, når det har et miljøfremmende formål, og det har det i dette tilfælde, men så skal provenuet bruges til at nedsætte skatten på et andet område. Det er helt klart definitionen af skattestoppet, og derfor er der ikke en finansiering af det foreliggende forslag, som kunne have været anvendt til velfærdsloft.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til hr. Kim Andersen. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Dagens førstebehandling af lovforslag nr. L 2 har vi jo, som Venstres ordfører også sagde, allerede haft. Vi behandlede det som L 220 den 11. september 2007, altså for mindre end en måned siden.

Det er sådan, at der i Folketinget er tradition for, at vi ikke gentager debatter, vi har haft for nylig. Det er en god tradition, og jeg skal gøre mit til, at den ikke bliver brudt i dag.

Derfor skal jeg også starte med ganske kort at sige lidt om det, vi sagde ved førstebehandlingen, nemlig at vi fortsat er af den opfattelse, at en krone, der anvendes til skattelettelser, er en krone, der ikke – ikke – kan anvendes til velfærdsforbedringer, og enhver ved, at vi vælger velfærd frem for skattelettelser. Jeg skal også sige, at vi ikke er enige i regeringens vurdering af de arbejdsudbudseffekter, dette lovforslag har. Det redegjorde jeg for sidst, og vi har ikke ændret holdning på det punkt, siden vi sidst havde debatten.

Lad mig så sige lidt om, hvad der er sket, siden vi sidst havde førstebehandlingen. For det første havde vi demonstrationer i tirsdags herude på Slotspladsen, og jeg synes, det er et klart bevis på, at vores opfattelse af, at der er behov for velfærdsforbedringer, blev bekræftet klart og tydeligt i tirsdags. Vi mener, at de penge, der bruges til skattelettelser med det her forslag, kunne være anvendt til de velfærdsforbedringer.

For det andet har nogle af de svar, som ministeriet og skatteministeren har givet på de spørgsmål, vi har stillet om forslaget, bekræftet den opfattelse, vi har, nemlig at fordelingen i lovforslaget er skæv. Vi har specielt fået det bekræftet af svaret på spørgsmål 4, og det er et emne, vi vil dyrke videre, også i den videre behandling af det her lovforslag.

Endelig er vi for det tredje nu ved at være ved vejs ende med kommunernes budgetlægning. Det tyder på – meget kraftigt endda – at nogle kommuner har betydelige problemer med at få budgettet til at hænge sammen, og det er endnu en indikation af, at de penge, der bruges til skattelettelser, kunne være brugt bedre og med større gavn i de kommuner, der har de problemer.

Derfor skal jeg afslutningsvis sige, at vi fortsat ikke kan støtte dette lovforslag.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby Paulsen. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Den 3. september i år indgik Dansk Folkeparti og regeringen en skatteaftale. Det gjorde vi efter et forløb, som nok næppe vil gå over i historien for det kunstneriske indtryk. Tværtimod har der været tale om en besværlig proces, hvis lige vist ikke er set på denne side af 2001.

Regeringen spillede i august ud med et efter Dansk Folkepartis mening socialt lidt skævt forslag, og det var derfor med ambitionen om at få afbalanceret forslaget og bredt lettelserne af skatten på arbejde ud til folk med almindelige indtægter, vi gik til forhandlingerne med regeringen. Vi må sige, at det er lykkedes, og forslaget har fået en langt bedre social profil. Især fjernelsen af lettelserne af topskatten og forhøjelsen af bundfradraget er væsentlige forbedringer, og det er nu ganske almindelige lønmodtagere som f.eks. lærere og politibetjente, der får gavn af lettelserne af skatten på arbejde.

Når mellemregningerne lægges til side og kun resultatet beskes, må vi sige, at vi faktisk er ret godt tilfredse med resultatet. Aftalen indeholder mere konkret, at grænsen for betaling af mellemskat rykkes op til at være den samme som for topskat. Dermed slipper 575.000 danskere for at betale mellemskat, og samtidig næsten fordobles beskæftigelsesfradraget fra 2,5 pct. til 4,25 pct., så det maksimale fradrag kommer til at udgøre 13.100 kr. Disse to initiativer